

**ADREÇA PRINCIPAL:**

Just Oliveras, Rambla de, 71-75

ADREÇA SECUNDARIA:

Blanchart, Ptge. de, 2



ADREÇA PRINCIPAL: Just Oliveras, Rambla de, 71-75

ADREÇA SECUNDARIA: Blanchart, Ptge. de, 2

DENOMINACIÓ: Casa Sabadell

CRONOLOGIA I AUTOR/S:

1914	Construcció original: Mariano Torras Barba, mestre d'obres
1922-1923	Addició de dos pisos: Ramon Puig i Gairalt, arquitecte

US ORIGINAL: Habitatge

US ACTUAL: Habitatge

BIBLIOGRAFIA:

CASAS, 1986 A.

GIMENEZ/LOPEZ/LLOREDA/RUIZ/DOMINGUEZ, 1992.

SUAREZ/VIDAL, inèdit.

ARXIUS:

A.H.H. Expedients 1374 i 2573.

AHUAD del COACB, 1980, fitxa 22.





Vista general de la façana (Juny 1996)



CITES:**(PEPPA)**

"Cuerpo central noucentista que destaca del resto de la fachada principal, enmarcado por un frontón, bordeado por otros dos cuerpos laterales.

Los huecos son rectangulares en todas las fachadas menos en la última planta que acaban en arcos de medio punto. Tiene fachada también al Pasaje Blanchart".

(CASAS, 1986 A)

"....construïda l'any 1923 segons la inscripció que hi ha a la façana, contrasta violentament amb les casetes veïnes i demostra que les coses estaven canviant. L'arreglaments d'habitatges unifamiliars es trenca i és substituït, sense solució de continuïtat, per un edifici de planta i tres pisos. El jardí, desapareix." (p. 40)

(SUAREZ/VIDAL, inèdit)

"PROPIETARI: José Sabadell (veí de l'Hospitalet)

DATA: Projecte de setembre 1922-construïda 20/X/1923

TIPOLOGIA/DESCRIPCIÓ: Cases de pisos entre mitgeres composta de p.b. i tres plantes pis. L'accés a les plantes pis és a través de dues escales laterals però centralitzades, cadascuna d'elles dóna a diferents habitatges, una a dos per replà i l'altra a una sola casa per replà. Aparició d'un sol pati de ventilació per les dues cases que es troben en posició central i donant a paret mitgera, mentre que l'altra ventila directament a través del passatge. La planta està distribuïda en funció d'un passadís lateral i consta de: tres dormitoris, un "cuarto", sala, menjador, cuina-rebost i galeria amb W.C. A nivell de façana s'ha donat més èmfasi al cos central de l'edifici que té per coronament un frontó truncat i ornamentat amb esgrafiats on hi figuren les inicials del propietari i l'any d'acabament de la construcció. El joc de buits i plens segueix un



distribució simètrica i tots són en arc a nivell excepte el darrer pis en el que les obertures són en arc de mig punt. Elements estilístics neoclàssics.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA: Actualment no ha sofert alteracions i l'estat de conservació és satisfactori, sobretot després de l'ordenació i adequació de la Rambla Just Oliveras en qüestions de remodelacions urbanes. INVENTARIAT EL 1979".

(GIMENEZ/LOPEZ/LLOREDA/RUIZ/DOMINGUEZ, 1992)

"Es, aquesta, una casa de veïns entre mitgeres, de planta baixa i tres pisos. A la façana principal la planta baixa presenta les portes d'accés als habitatges. A partir del primer pis es divideix en tres cossos verticals mitjançant dues pilastres fetes amb lloses rectangulars. Les balconades combinen l'estructura rectangular i d'arc de mig punt i són l'element dominant d'obertura del mur. El cos central és rematat per un frontó on es pot veure la inscripció del les inicials del propietari, J. S., i la data de l'ampliació de l'edifici, 1923, flanquejada per dos triangles que contenen esgrafiats de motius vegetals.

A la façana lateral, al carrer Blanchart, la planta baixa té una única porta d'accés. La menor importància d'aquesta façana, fa que els balcons i el treball del mur siguin molt més senzills.

Destaca la decoració del frontó de l'acabament de l'edifici, i els esgrafiats de la cornisa i la balconada superior central, amb la representació d'un gerro amb flors i fulles que s'estenen per sobre les obertures. El treball de ferro forjat es concentra a les baranes dels balcons i a l'ampit de les finestres de la planta baixa" (pp. 56-57)

VALORACIÓ:

El mestre d'obres Mariano Tomàs i Barba va construir tres casetes de planta i pis en aquest emplaçament de la Rambla presumiblement l'any 1914, ja que l'expedient d'obres s'aprovà el 31 de juliol d'aquest any. Es remarcable la coincidència



cronològica i de programa amb les "Cases Barates" veïnes, doncs el plantejament arquitectònic és radicalment diferent: Tomàs i Barba projecta encara des de la tradició consolidada durant el segle XIX. En tot cas, poca cosa queda d'aquesta primera construcció, doncs l'any 1923 el mateix propietari, segurament aprofitant unes ordenances més propícies, basteix un edifici de planta baixa i tres pisos segons projecte de l'arquitecte municipal Ramon Puig Gairalt. En l'expedient de 1922 l'operació es denomina "addició de dos plantes", però el canvi que es produeix és prou dràstic com per parlar d'una nova construcció.

Això no obstant, la permanència d'alguns elements de les antigues casetes condiciona el projecte de Puig Gairalt. Així s'han d'entendre certes irregularitats compositives de la façana a nivell de les plantes baixa i primera, malgrat l'esforç regularitzador de Puig, que planteja un esquema tripartit en el qual, per emfasitzar la unitat que es persegueix, col·loca un frontó sobre el cos central. La cornisa, els estucs i esgrafiats i el tractament diferenciat de les obertures de l'últim pis fan la resta.

Aquest edifici és exemplificador dels esforços estilístics no només de Puig i Gairalt sinó de molts arquitectes de la seva generació en la recerca d'un llenguatge per expressar la nova arquitectura. Puig, més endavant, el·laborarà una mena d'imaginari propi (la "síntesi" de què es parla a la seva biografia), però aquí reproduïx les formes d'un "noucentisme" ja assajat, pragmàtic de plantejament, com ja hem vist, i contingut en la ornamentació, que combina elements clàssics, populars i una pinzellada barroca en els esgrafiats. Amb tot, són la seva situació urbana privilegiada i l'especial centralitat de la Rambla Just Oliveras des del punt de vista de la memòria d'un centre a l'Hospitalet, els valors que acaben d'arrodonir la significació d'aquest edifici.

PROTECCIÓ:

Nivell C

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:



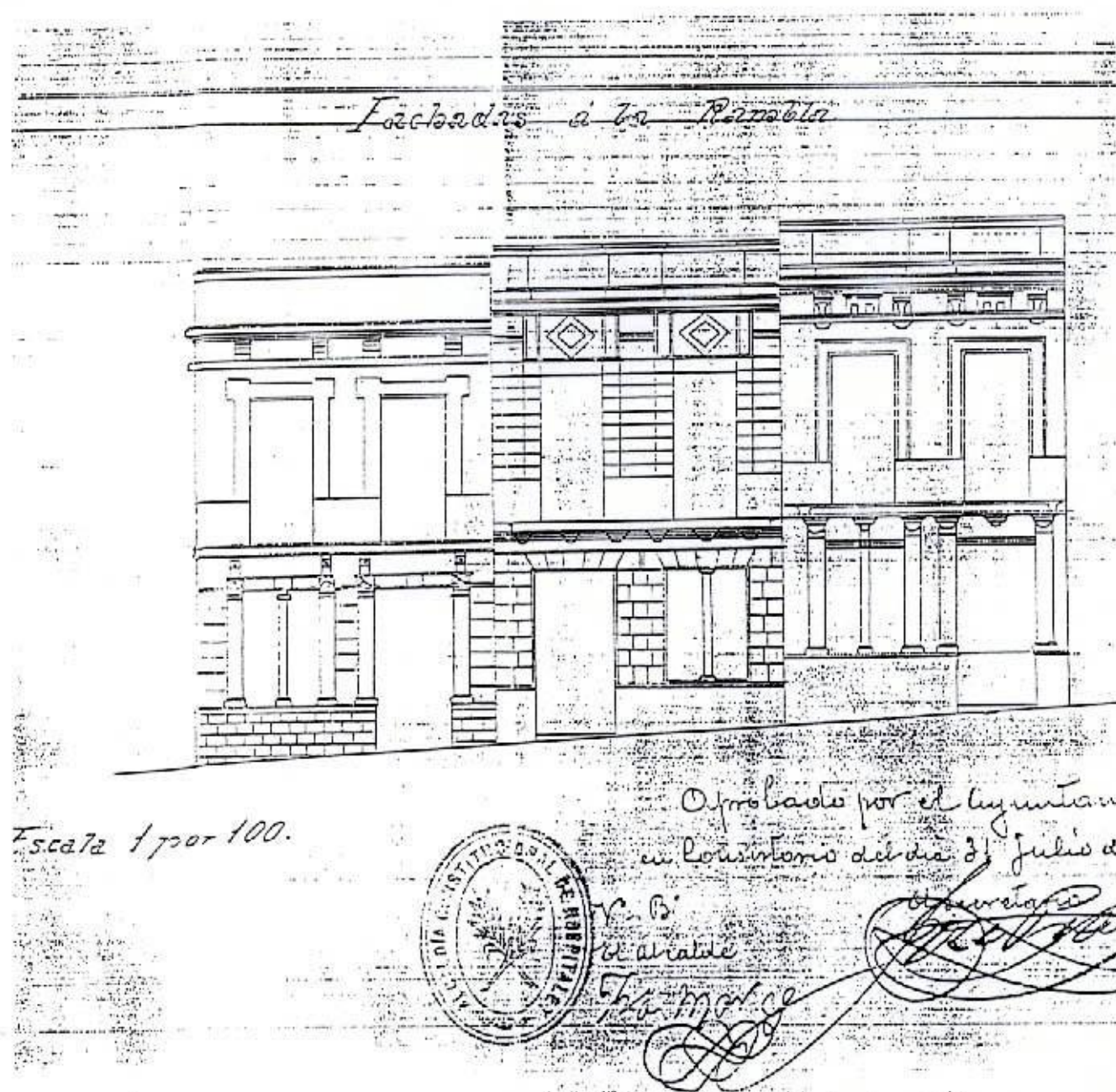
A les façanes principal i lateral només s'han d'admetre actuacions de restauració ortodoxa, inclosos elements complementaris com fusteries i persianes de llibret. Les possibles restitucions s'han d'orientar sempre segons el projecte de 1922. Pel que fa a la façana posterior, no es tracta tant dels detalls com de mantenir el seu caràcter de "galeria" acristallada, tenint en compte, però, la importància que pren el disseny de les fusteries en aquest tipus de façana.





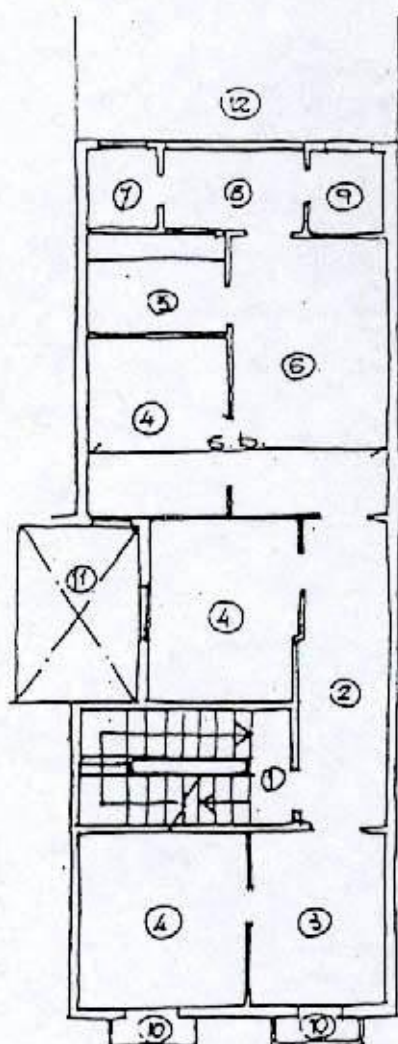
Façana principal segons el projecte de Ramon Puig i Gairalt (1922) que preveia la reforma de les casetes construïdes per Mariano Tomàs i Barba l'any 1914 i l'addició de dos nous pisos.





Projecte original per a construir tres casetes de planta i pis (Mariano Tomàs i Barba, 1914)





- ① ESCALA.
 - ② REBEDOR - PAS.
 - ③ SALA - ESTAR.
 - ④ DORMITORI.
 - ⑤ CUINA.
 - ⑥ MENJADOR.
 - ⑦ W.C.
 - ⑧ GALERIA.
 - ⑨ SAFAREIG.
 - ⑩ BALCÓ.
 - ⑪ PATI VENTILACIÓ.
 - ⑫ PATI MANCANA.
- sentit bigues

PLANTA TIPUS

0 1 2 3 4m.

Croquis planta tipus (PEPPA, 1987)



SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Actualment, la Casa Sabadell està inclosa pel PGM en zona 13a (densificació urbana intensiva), a la modificació del PGM aprovat definitivament el 7 de novembre de 2000, s'aprova la desafectació del xamfrà de l'edifici. En coherència amb les característiques de l'edifici, especialment la formalització de la coberta, i amb el seu entorn, entenent l'obra com element no substituïble.

